

af min Anskuelse om, at en Begyndelsesgage af 2400 Rd. er for lav, tillade mig at anføre nogle Bemærkninger. Først skal jeg udtale, at det forekommer mig besynderligt, ikke at sætte Gagen for de høieste Dommerembeder i Landet høiere end for de Medlemmer af Overretterne, der have den høieste Gage, — Gagen for dem er nemlig ogsaa 2400 Rd. —, og under de nuværende Forhold finder jeg dette saa meget mere anomalt, som Overretssassessorerne for Diebliffet ifølge den Lov om en Tillægsgage paa Grund af Dyrtiden, der blev vedtagen her i forrige Session, endog have en høiere Indtægt; de oppebære saaledes for Diebliffet 2800 Rd. Men bliver Høiesteretsassessorernes Begyndelsesgage fastsat til 2400 Rd., ville de ikke faae Meer, selv om Dyrtidsloven igjen bliver vedtaget saaledes som den nu er forelagt, idet der nemlig i denne Lov er optaget den Bestemmelse, at alle de Gager, der ere fastsatte efter 1ste December d. A., ikke skulle have Udgang til Dyrtidstillæg. Hvis det foreliggende Lovudkast om Lønningen for Medlemmerne af Høiesteret altsaa blev forandret derhen, at Begyndelsesgagen for Assessorerne blev fastsat til 2400 Rd.; saa vilde de kun faae disse 2400 Rd. og ikke Mere; men det forekommer mig, som sagt, besynderligt, at man ved at træde over fra en mere underordnet Post til en overordnet ikke skulde faae nogen Gageforbedring, men tværtimod en Gageforringelse. Dette er den første Grund, hvorfor jeg antager, at Begyndelsesgagen for Assessorerne i Høiesteret bør sættes høiere end den høieste Gage for Overretssassessorerne. Men dertil kommer endvidere den Betragtning, at en Gage af 2400 Rd. for Mand i den Stilling og af den Alder, som de i Regelen ville have, naar de tiltræde den Post, hvorom der her er Spørgsmaal, ikke, efter som Forholdene nu have ud-

viklet sig, vil være tilstrækkelig til Livets første Fornødenheder. Dette er ogsaa Noget, som kan møde Indsigelse, det erksender jeg, men Enhver, som lever her i Byen, vil indrømme, at et Beløb af 2400 Rd. aarlig ikke uden med megen Indskrænkning vil kunne være tilstrækkeligt for en Familie med Børn. Hvilken Mening man nu end maatte have herom, saa er det dog ialtsald vist, og det vil vistnok ogsaa indrømmes af Alle, at Assessorerne i Landets høieste Ret bør nyde en Gage, der er saa tilstrækkelig, at Vedkommende ikke lide noget Tryk af Næringsforger. Der er vel for den Anskuelse, at Begyndelsesgagen i Høiesteret ikke bør være høiere end den høieste Gage i Overretten, hentet Analogi fra Gageringsloven for de lærde Skoler, men dette Argument er, troer jeg, allerede tilstrækkelig gjendrevet derved, at Rectorerne have et Emolument, som Overlærerne ikke have, hvorved de altsaa i Virkeligheden have en ikke lidet høiere Gage end Overlærerne. Fremdeles skal jeg bemærke, at det er en Erfaring, som jeg har gjort i den Tid, jeg har bestyret Justitsministeriet, at det er vanskeligt at faae Posterne i Overretterne og navnlig i Høiesteret besatte med dygtige Mænd. Det ligger i Forholdets Natur, at saalænge Underdommerembederne ere saa vel aflagte, som de ere, tye Folk hellere til disse Embeder end modtage de vel med faste, men med lavere Gager aflagte Embeder.

R e t t e l s e .

Nr. 5, Sp. 74, Lin. 17 f. n.: "tilligemed Delegerede" læs: "tillige ved Delegerede"